

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Društvo v brambo ustavnih pravic.

Nedavno smo brali v časnikih, da so Poljaki na Pruskem osnovali posebno društvo, katerega namen je, braniti in zagovarjati svoje poljske rojake, kjer bi se jim kratile narodne, po ustavi in postavi zagotovljene pravice.

Znano je, da si nemška vlada na Pruskem na vse kriplje prizadeva, da bi Poljake kolikor mogoče ponemčila. Podoba je pa tudi, da so nekateri vladni organi — menda kakor pri nas — še hujski od vlade in da skušajo v svoji gorečnosti za nemštvo še več storiti, nego jim je po postavi dopuščeno. Tako so pred nekimi tedni časniki poročali, da je nek višji uradnik na Poznanskem samovoljno ukazal, naj se poljski otroci v šoli krščanskega nauka, kateri se je do zdaj v materinem jeziku poučevali, za naprej uče po nemški. Poljski poslanci v pruskem deželnem zboru so se proti temu pritožili in ministerstvo je dalo samovoljni ukaz preklicati.

Ta dogodba nas prav živo spominja naših razmer po slovenskih pokrajinah, zlasti po Koroškem, Štajerskem in po Istri.

Tudi mi imamo znani in mnogo naglaševani člen 19. splošnih državlanskih pravic, ki razločno in z močjo državne osnovne postave zagotavlja ravnopravnost vseh narodnih jezikov.

Tudi v tem so merodajni krogi jedne misli, da je omenjeni člen v polni veljavi in da mu ni treba k dopolnitvi nobenih novih zvršilnih postav. Saj nam je vsem znano, kolikokrat se je že ministerstvo na ta člen, kakor popolnem veljavni sklicevalo; in koliko sodbâ sta že državno in upravno sodišče na ta člen oprli, zlasti v šolskih zadevah. In, ko je bila v zadnji sesiji državnega zbora glasovita debata o nemškem državnem jeziku, sta mej drugimi dva najupliveljša poslanca na desnici, grof Hohenwart in Kl. m. Martinic odločno izrekla svoje prepričanje, da je člen 19. popolnem v moči, da ne potrebuje nobenih zvršilnih postav, ampak, da se ima vse državno življenje, t. j. postavodajstvo, kakor uprava, bodi si državna, deželna ali občinska po njem, kakor po osnovni državni postavi, ravnati.

Da levičarji zdaj nekaj mešajo in da oni, kakor smo slišali pri omenjeni debati poslanca dra. Sturma, potrebo posebne zvršilne postave poudarjajo, to nas ne sme motiti. Zakaj oni takrat, ko se

je ustava delala, neso bili te misli, drugače bi bili to potrebo gotovo izrazili, kakor so storili pri drugih členih, kjer je bilo zvršilne postave potreba. Njim je zdaj le žal, da so člen 19 s tako nepogojno veljavo sklenili in bi ga radi zdaj z napačno interpretacijo v moči zavirali.

Ali vender kljubu vsemu temu, da so vse najvišje državne oblasti in večina državnega zbora te misli, da je omenjeni člen 19. popolnem v moči in veljavi, vender smo Slovenci še daleč, daleč od tega, da bi bil on tudi dejansko uresničen.

Več je uzrokov tej neprijetnej prikazni, ki ni ne državi ne narodom v čast. Zakaj, če se državne osnovne postave ne spolnujejo, to je gotovo za vladu pa tudi za dotične narode vselej — testimonium paupertatis.

Ti uzroki so se tudi že mnogokrat očitno razpravljali, tako da neso nikomur neznani. Danes hočemo samo jedne reči omeniti, ki se nam Slovencem in sploh Slovanom prav pogosto očita, namreč, da imamo premalo energije in da se sami za svoje pravice premalo poganjamo.

Boj za naš narodni obstanek še nikakor ni končan. Narodna ravnopravnost je za nas Slovence po večem še zmirom na papirji. In kdo more reči, da naša narodnost ni v resni nevarnosti, ko vidimo, s kakim ognjem, s kako neobzirno srditostjo se va-njo zaganjajo naši zoperniki od severa in od juga. Dokler se tem zagrizenim potujčevalcem ne ustavi delo in z uresničenjem prave ravnopravnosti ne odvzame upanje njih slovonožrnim nakanom, dotlej ne moremo in ne smemo odložiti orožja. Pa tudi v materialnem oziru se ne moremo nadejati posebnega napredka, dokler nemamo za svojo narodnost miru. Inter arma silent musae.

Torej boj za narodnost še ni končan. On je neizogiben. Samo toliko smo zdaj na boljsem, da so naše pravice po državni ustavi pripoznane in da se opiramo na ustavo, ko jih branimo. Država sama nam mora dati potrebna sredstva za narodno ravnopravnost, ker je to nje ustavna dolžnost. Na to stališče se nam je odločno postaviti. Tukaj nam je zbrati in združiti vse svoje moči in delati z vso vstrajnostjo. Začasni neuspehi nas ne smejo plašiti, ne nam srca in trdne volje podirati.

Mi sicer tudi do zdaj nismo nikoli križem

rok držali in imeli smo v najhujših stiskah rodoljubne može, ki so trdno stali za naše narodne pravice. Ali jedno nam je, vedno na potu, ki bistveno zavira naše napredovanje, to je da se nam ni še posrečilo, premagati nasledkov politične naše razdrobljenosti. Razdeljeni in raztreseni se vojskujemo za svoje narodne pravice, ter smo posamezni skoro povsod preslabi, da bi zmagali.

Za primer vzemimo naše nesrečne rojake na Koroškem. Znano je, da jim je nemško nasilstvo i ljudsko šolo popolnem ponemčilo, ter materinem jeziku niti toliko prostora pustilo, da bi se ga slovenski otroci vsaj toliko naučili, da bi slovenski katekizem brati znali. Občinam to ni po volji in se tudi pritožujejo, pa kakor je čuti brez uspeha, najbrž za to, ker ne znajo svoje pravice dognati. Ko bi znali, gotovo bi dosegli, kar so česke občine na Nižje Avstrijskem, ki so po razsodbah upravnega sodišča dobile materini jezik kot učni jezik v svoje ljudske šole.

Kakor koroškim, tako se nemara godi tudi še drugim Slovencem, ki si sami ne morejo pomagati in potrebujejo pomoči od drugih svojih srečnejših slovenskih bratov.

Združimo se torej in napravimo tudi mi, kakor Poljaki na Pruskem, vseslovensko društvo v brambo naših narodnih pravic. Vsi skupaj imamo dovolj razumnih in izobraženih močij vsacega stanu. Najdejo se može, ki bodo z uma svitlim mečem potegovali se za pravico svojih bratov, mi drugi pa tudi lahko vsak kake krajcarje zložimo na leto, da jim nekoliko trud in stroške povrnemo. Potem na živo delo za uresničenje člena 19. državnih osnovnih postav. Pomozite si sam, in Bog če ti pomoči. Preudarite dragi rojaki to misel, potem se nadalje domenimo.

S.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. julija.

Privrženci Chlumeckega se prizadevajo, da bi se mej njimi in Coroninjevim klubom napravilo sporazumljenje in tako ustanovila neka **državna stranka**. Chlumecky se tedaj že hoče pridružiti vladi, ker vidi, da tako itak liberalci ne pridejo na krmilo. To je pa silno razdražilo druge levičarje zlasti Herbštovce, in njih listi hudo obirajo Chlu-

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XL. Poglavje.

Poselstvo Jermaka.

(Dalje.)

— Veliki car, — odgovoril je Koljco in zbral ves svoj pogum, — tedaj še nesem bil zaslužil tvoje velike milosti; ko je knez Nikita Romanovič odpeljal k tebi tovariše, vrnil sem se jaz zopet na Volgo k Jermaku Timofejeviču, če mi Bog ne da kake nove prilike služiti tebi.

A do tedaj si plenil moje ladje in oropal moje Kizilbaške posle na potu v Moskvo.

Ivan Vasiljevič se je bolj nasmešljivo, kakor pa jezno držal. Od predrznega poskusa Vanjuhe Perstnja ali Ivana Koljca minulo je že bilo sedemnajst let, a carjeva jeza ni trajala tako dolgo, če ni bila vzbujena z okritim razžaljenjem njegovega osebnega samoljubja.

Koljco je bral na Ivanovem obrazu samo željo zabavati se z njegovo zadrego. Zato je pa tudi on nalašč povsili glavo, popraskal se za tilnikom in zdrževal prekanjen, jedva vidljiv smehlaj.

— Vem, da sem kriv, pred tvojo milostjo! — spregovoril je polglasno.

— Dobro, — rekel je Ivan, — vidva z Jermakom sta že poravnala svoje krivice, vse minulo je pozabljeno; a ko bi bil prej prišel v moji roki, ne bilo bi ti dobro...

Koljco ni nič odgovoril, samo mislil si je sam pri sebi: „zato pa nesem šel pokoriti se ti, veliki car!“

— Počakaj, — nadaljeval je Ivan, — tu mora biti tvoj prijatelj.

— Ej, — zaklical je in obrnil se k carskim dvornikom: — ali je tukaj oni razbojniški vojskovodja? kako mu je že ime? Mikita Serebrjani!

Začelo se je šepetanje v tolpi in gibanje, pa nikdo ni nič odgovoril.

— Slišate? — ponovil je Ivan z močnejšim glasom: — ali je tukaj Mikita, ki se je bil podal z razbojniki v Žizdro, vojevat se.

Na ponovljeno vprašanje stopil je iz vrste nek star bojar, ki je bil nekdaš poveljnik v Kalugi.

— Car, — rekel je in nizko se priklonil, — tega, po katerem vprašaš, ni tukaj. Še tisto leto, ko je prišel v Žizdro, od tega bode že sedemnajst let, so ga ubili Tatarji, in z njim je pala vsa četa.

— Ali je res? — rekel je Ivan: — a jaz tega nesem vedel! Nu, — nadaljeval je, ko se je zopet obrnil h Koljcu: — če ga ni, pa ga ni, hotel sem vaji vkupe pripeljati in videti, kako bi se poljubila!

Na atamanovem obrazu se je prikazala žalost.

— Ali ti je žal po tovariši? — vprašal ga je Ivan s smehljanjem.

— Žal, car! — odgovoril je Koljco in ni se bal razžaliti carja s tem priznanjem.

— Da, — rekel je zaničljivo Ivan, — tako je prav, vsak žaluje po svojem vrstniku.

— Ali res ni Ivan vedel za smrt Serebrjanega, ali se je pa le delal, da ne ve, da bi pokazal, kako malo se meni za one, ki ne iščejo njegove milosti, Bog ve! Če je pa res še le zdaj zvedel za njegovo osodo, je tudi težko uganiti, ali mu je bilo kaj žal

meckega, zlasti pa „N. Fr. Pr.“ in „Deutsche Ztg.“ Poslednja pravi, da bi zveza mej Chlumeckim in Coroninjem ne bila n-kaka državna stranka, ampak stranka najgrozovitejšega narodnega pritiskanja.

Šolski odsek moravskega deželnege zbora je sklenil prositi, da se v Iglavi ustanovi nemška državna obrtna šola. Zato so glasovali vsi nemški liberalci in srednja stranka; Čehi predlagajo, da bi ta šola bila utrakvistčna, pa njih predlog je bil zavrnjen. Nadalje je šolski odsek sklenil predlagati deželnemu odboru, da naj preišče uzroke, slabega obiska Brnske visoke tehniške šole. Čehi so za to predlagali, da se uvede jezikovna enakopravnost na tej šoli. Njih predlog je pal. V ponedeljek pride zadeva o Iglavske obrtni šoli pred zbornico in je tedaj pričakovati burne debate.

Pri volitvah v mestih in trgih za šlezijški deželni zbor, ki so bile predvčeraj, so povsod zmagali nemški liberalci. Čehi in Poljaki so samo v enem kraju se udeležili volitve.

Vnanje države.

Francoski konflikt s Kitajem se bode neki tako poravnal, da plača Kitaj 50 milijonov odškodnine in prizna vse točke T. Tsinske pogodbe. —

Kakor se poroča v „Pol Corr“ iz Skadra, se prepripi mej kristijani in mahomedanci v **Albaniji** še vedno nadaljujejo. Celo v Skadru ni nobenega dne, da ne bi se prigodil kak tak slučaj. 1. t. m. srečali so se trije kristijani izmej Kastratov z mahomedanci iz Serallija. Takoj se je začel boj in dva kristijana sta bila ubita. Oblasti se pa za to nič ne zmenijo.

Iz **Rumunije** se je poslednji čas preselilo mnogo rodovin v Bolgarijo, Srbijo in Ameriko, ker se je prepovedalo krošnjarstvo. Izseličujejo se največ židovi; poslednji čas se je neki 760 židovskih rodovin izselilo.

V Egiptu se povsod delajo velike vojaške priprave, kaže se, da se namerava začeti energično postopati proti **Sudanu**. Angleško vojno poveljstvo bo pa zato porabilo le lastne čete, ker so Egiptčani slabi in nezanesljivi. Misl se pa v angleških vojaških krogih, da je sedanja angleška okupacijska armada za to delo preslaba, zato se bodo kmalu poslali novi angleški in indijski vojni oddelki v Egipt.

Dopisi.

Iz Škocijana na Dolenjskem 18. julija. [Izv. dop.] Naša občina je v 15. dan t. m. sklenila in v isti odposlala naslednji protest:

„Visoka c. kr. deželna vlada! Nameravanje slavne kranjske branilnice v Ljubljani, nepostavno postopati glede uporabe rezervnega zaklada za nepotrebno čisto nemško šolo v Ljubljani in deloma kršenje tega zaklada v navidežno korist naše deželi s tem, da je blagovolila toli ogromno svoto darovati nekemu naši deželi nevarnemu društvu za zgradbo delavskih stanovanj, boljše rečeno, za izpeljavo njegovih, naše domovini pogubonosnih nakad, — razžalilo je blagi čut domoljubov slovenskih na Kranjskem ter spravilo našo deželo v zelo nevarni položaj. Opiraje se na izjave naših voditeljev in borilcev za narodni obstanek, ki so se ponatisnile v naših listih „Slovenski Narod“, „Slovenec“ in „Slovnan“, da je postopanje kranjske branilnice v Ljubljani z varovalnim zakladom ne samo proti njenim društvenim pravilom, ampak tudi nezaslišano glede na to, ker se hoče od žuljev slovenskega kmeta pridobljeni denar uporabljati za naše deželi nevarne naprave, mesto da bi pomagalo z njim celiti rane bednega stanu našega ratarja, in osobito glede na

to, da se je kranjska branilnica celo predrznila zlorabiti veličastveno ime našega presvitlega cesarja in preblazenega deželnege očeta Frana Josipa I., za katerega smo bili, smo in bodemo vedno pripravljeni žrtvovati zadnjo kapljo krvi, s tem, da hoče njene, našo narodno svetinjo oskrnjevalne nakane spraviti v dotiko s presvitlega vladarja obiskom naše mile domovine in tako zakrivati svojo politično binavščino, konečno resno v poštev jemaje nevarno socijalno vprašanje, katero se ne vedé s takim nenaravnim in nezakonitim postopanjem politično okužene in zaslepljene stranke izziva in pospešuje, — prosimo koncem ponižno znamenani najuljudneje:

Visoka c. kr. deželna vlada naj blagovoli vse navedene podatke in nasledke resno v poštev jemaje, izpeljavanje namer slavne kranjske branilnice v Ljubljani preprečiti, s tem, da jej ne usliši neopravičene prošnje.“

V kratkem določijo se še več enakih protestov z Dolenjskega.

Iz Kamnika 17. julija. [Izv. dop.] V Vašem listu z dne 14. t. m. bilo je naznanjeno, da bode mesto Kamnik obhajalo obletnico bivanja Njega Veličastva v našem mestu. Predno popišem slavnost, opomnim, da je to slavnost obhajati, kakor se je razvidelo iz od županstva po mestu nabitih razglasov, sklenil občinski odbor v svoji seji dne 8. t. m. in je tukajšnji gospod župan, izvršujoč ta sklep, o tem znanje dal tudi farnemu uradu, c. kr. političnemu uradu, poveljništvu tovarne za smodnik, krajnemu šolskemu svetu in vsem tukaj obstoječim društvom. Zadnji so potem v skupni seji sklenila se te slavnosti udeležiti in dogovorila natančneje spored.

Dne 15. t. m. kot predan prihoda Veličastva v Kamnik zbirala so se ob 8. uri zvečer društva k bakljadi in serenadi.

Ko je ob 9. uro poknil na Malem gradu prvi strel, prižgale so se po oknih luči in v kratkem bilo je mesto čarobno razsvetljeno. Ob 9. uri pričel se je sprevod po mestu. Na čelu veteranska godba, za njo veterani s lampijoni, za veteranci požarna bramba z bakljami in lampijoni in mej požarno brambo v vrsti polnoštevilni zbor društva „Lire.“ Korakali so po mestu do stanovanja c. kr. okrajnega glavarja dr. Filipa Zaplotnik-a.

Tukaj je igrala godba in za to je pelo pevsko društvo „Slavnostni kantato.“ (Fr. S. Vilhar.) Ta krasna pesen pela se je izvrstno, posebno odlikoval se je tenor-solo, katerega je pel pevovodja društva, g. Stefančič. Po dokončanem petji šel je sprevod spremljavan od brezštevilne množice do konca predmestja Šutna in od tukaj nazaj do stanovanja župana gospoda dr. Samca, kjer je pevski zbor pel zbor „Svoji k svojim“, za tem pa je igrala godba veterancev. Sprevod je šel potem v istem redu nazaj v mesto do mosta čez Bistrico, od tod v predmestje Graben, od koder se je vrnil in šel potem do gostilne g. Fišer-ja. Tukaj se je začelo živahno gibanje, seveda prostora je manjkalo, bilo je na vrtu okoli 150 ljudij in ker je ta vrt za to število premajhen, se razume, da je mogel imenovani g. gostilničar prav strategično operirati, da je spravil toliko množico po društvih razvrščeno na vrt, in da je poleg tega bilo tudi nekaj miz za druge goste, mej katerimi so bili g. župan, več c. k. uradnikov, častniki tovarne za smodnik itd.

— To bil je moj starši brat Gregor Anikin, odgovoril je Semen Strogonov. On je lansko leto po volji božji umrl.

— Ne Anikin, ampak Anikijevič, — rekel je car in posebno naglasil poslednji zlog: — jaz sem že tedaj njemu ukazal biti več kakor gost in imenovati se s polnim imenom po očetu. In vam vsem ukažem pisati se z „vičem“ in zvati se ne za goste, a za plemenitnike!

Car je začel ogledovati mehko kožuho in druge darove, poslane od Jermaka in odpustil je Koljco, ko je še poprej z njim spregovoril nekaj prav prijaznih besed.

Za njim so se vsi razšli.

Ta dan so Koljco in Strogonovi bili pri Borisu Teodoroviču na bogatem kosilu.

Po navadnem napijanji carju, carjeviču, vsej hiši in visokoprosveščenemu metropolitu, uzdignil je Godunov kupo in napil na zdravje Jermaka Timofejeviča in vseh njegovih tovarišev.

— Bog jih ohrani dolgo v slavo ruske zemlje! — vskliknili so gosti, ustali so s svojih mest in priklonili se Ivanu Koljcu.

Na vrtu je prav dobro svirala godba veterancev in pevsko društvo pelo je prav precizno več pesnij. Da je bilo pri tem vse veselo, se razume, ako se premisli, da je bila večina skupaj do poznih noči. Opomniti moramo, da se je mej sprevodom po mestu, in pri serenadi zažgalo brezštevilno bengaličnih ogenj.

Dne 16. t. m. zjutraj svirala je po mestu veteranska godba in strel z Malega grada naznanjal je prebivalcem mesta, da je napočil dan jednoletnice. Po mestu razobesile so se zastave.

Ob 9. uri zjutraj bila je napovedano slovesna sv. maša. Vsled tega zbirale so se društva že ob 8. uri zjutraj in so okoli 3/4 na deveto odrinila zopet z godbo do farne cerkve, kjer je naš gospod župan bral slovesno sv. mašo. Po maši zapela se je cesarska pesen in po dokončanem cerkvenem opravilu, katerega se je razun v Slov. Narodu že napovedanih, udeležilo tudi mnogobrojno občinstvo, vrnila so se društva v istem redu zopet nazaj do kraja, kjer so se zbirala.

Popoldne igrala je veteranska godba v tukajšnjih toplicah, zvečer pa je bil v vrtu g. Fišer-ja koncert, pri katerem je čitalnični orkester tako izvrstno sviral, da je moral posamične točke ponavljati. Ti gospodje, kateri zgolj iz narodnega nagiba igrajo in pod vodstvom g. Filca neverjetno hitro napredujejo, svirali so ta večer še celo opereto, katero slišati nas je kaj iznenadilo. Svirali so jo tako precizno, da so jo na obče zahtevanje ponavljali morali. Bog jih živi! Še le po 12 uri v noč so pričeli gostje odhajati in s tem bila je slavnost končana.

Ker ravno dopisujem iz Kamnika, naj še nekoliko omenim tukajšnjega narodnega društva, — požarne brambe. To je imelo dne 29 p. m. svoj tretji redni občni zbor. Na dnevnem redu bilo je prvič poročilo tajnikovo. Iz tega razvideli smo delovanje društva v preteklem letu, število častnih, podpornih in izvršujočih udov. Iz tega kakor tudi iz na drugi točki dnevnega reda stoječega poročila blagajnika, smo razvidili, da društvo prav marljivo dela in vsako leto očitno napreduje. Odbor dela za prospeh društvu, in občni zbor je pokazal pri tretji točki dnevnega reda t. j. pri volitvi novega odbora, da so zasluge bivšega odbora take, da si boljših želeli ne more, in volil je jednoglasno prejšnje odbornike in le namesto v Ljubljano preselivšega se gosp. Josipa Bernarda, volil je odbornikom g. Ivana Knez-a c. kr. davkarskega pristava. Vsega priznanja vredno delujeta gosp. poveljnik (Josip Močnik) in njegov namestnik (Franjo Fišer). Ta dva gospoda se ne ustrašita nobenih žrtev za prospeh društva, bodi si v tem ali drugem oziru. Pod vodstvom takih poveljnikov in pri posnemanja vredni disciplini moštva preverjeni smo, da bode to društvo, kakor je že v jednem slučaju pokazalo, tudi v bodoče storilo vse za varstvo imetja prebivalcev našega mesta, kedar ga bo pozval njegov poklic.

Domače stvari.

— (Tržaški škof dr. Glavina) posvetil je danes zjutraj od 7. do 10. uro v stolni cerkvi šestnajst gospodov bogoslovcev v duhovnike. Po dovršenem blagoslovljenju, govoril je g. škof dr. Glavina, novoposvečenim gospodom duhovnikom, jednat

— Priklanjamo se v imenu vsega pravoslavnega sveta tebi, — rekel je Godunov z nizkim priklonom, — in v tvoje osebi tudi Jermaku Timofejeviču, v imenu vseh knezov in bojarjev, vseh trgovcev in vsega ruskega naroda! Vsprejmi od vse ruske zemlje prisrčno zahvalo, da ste zanjo toliko storili!

— Da preidejo vaša imena, — zaklicali so gosti, — k sinovom, unukom in poznim potomcem v večno slavo, ljubezen, molitev, vzgled in pouk!

Ataman je ustal, da bi se zahvalil za čast, pa njegov živi obraz se je nepričakovano spremenil od notranje razburjenosti, ustna so se mu zagibala in v njegovih očeh so se prikazale solze, morda prvokrat v življenju.

— Živi ruska zemlja! — rekel je tiho in priklonil se na vse strani, usel se je zopet na svoje mesto in niti besede ni pristavil.

Godunov je poprosil atamana, da bi kaj povedal o svojem bivanju v Sibiriji, in Koljco, je molče o sebi, začel navdušeno pripovedovati o nenavadnejši in hrabrosti Jermaka Timofejeviča, o njegovej pravičnosti in kristjanskej dobrotljivosti, kako je on vselej ravnal s premaganimi.

(Konec prih.)

po njem ali ne; na njegovem obrazu ni bilo videti nikake žalosti. Ostal je na videz ravno tako ravnodušen, kakor je bil poprej, ko še ni dobil tega odgovora.

— Ostani tukaj! — rekel je Ivanu Koljcu: — a ko pride čas oditi Bolhovskemu, vrni se v Jugorsko zemljo, pojdi z njim. . . Da, pa sem že bil pozabil, da Bolhovski izvaja svoj rod od Rurika. S takimi visokimi knezi je težava: lej še z menoj se hočejo šteti v jedne razrede! Vsi neso taki, kakor je bil Mikita, da bi si prosihi k razbojnikom. Da bi ga pa ne bilo sram služiti pod kozaškim atamanom, imenujem Jermaka za kneza Sibirskega! Štelkalov, — rekel je zraven stoječemu pisarju, — napravi za Jermaka pismo, da ga jaz imenujem poveljnikom vse Sibirijske, a Mametkula naj pošlje z močno stražo semkaj v Moskvo. Pri tej priložnosti napiši tudi pismo Strogonovim, da njim podarim za njih zasluge in dela: Semenu — Večja in Manja Sol na Volgi Nikitu in Maksimu — pa dovolim brez davka kupčevati po vseh tamošnjih mestih in krajih.

Strogonovi so se mu nizko priklonili.

— Kdo izmej vas, — vprašal je najedenkrat Ivan, — ozdravil je Borisa, ko sem ga jaz bil ranil s palico?

latinsk govor, v katerem jih je opominjal, naj vsik dar izpolnujejo dolžnosti svojega stanu in naj bodo svojim vernikom uzorni učitelji. V slovesnem sprevodu spremenili so potem novoposvečeni gospodje mašniki g. vladiko v njegovo stanovanje v bogoslovskem poslopju. Stolna cerkev je bila polna pobožnih vernikov.

— (Pri besedi), katero priredi jutri Čitalnica Ljubljanska povodom obletnice bivanja Nj. Velečastva v Krajske sodelovalno bode tudi društvo „Sokol“ in predstavljalo naslednje 4 skupine: Železni krog. Križ. Orosioni. Angeli.

— (Iz Šaleške doline) piše nam več rodoljubov: Da si smo daleč od Ljubljane, so nas vendar neopravičeni napadi na „Sokola“ zelo užalili, ker nam je „Sokol“ vedno bil in nam je posebno od zadnje svečanosti v Mozirji zelo priljubljen, drugič pa tudi zaradi tega, ker se je najnovejši dnevnik predrznil izreči, „da se naš narodni čut najraje razodeva v škandalih“. Mi odločno protestujemo proti tacemu sumničenju in globoko obžalujemo, da piše glasilo vlade kaj takega, kar bi niti od dra. Glantschnigga v Celji ne bili pričakovali.

— (Slovenski deželni poslanci go rški) si z interpelacijo zaradi prepovedi slavnosti ne upajo na dan. Interpelacija bila je že gotova, a zmagalo je nposled „cincarenje“ v veliko in splošno nevoljo vseh narodnih krogov v mestu in po deželi.

— (Slovenski jezik) je vsled zadnjih dogodkov v Gorici mnogo pridobil. Štacunariji, kavar-nariji, pomočniki, kupci, katerim prej slovenščina ni tekla, se zdaj jako pridno urijo v nji. Neki Nemec, upokojeni vojak, ukazal je svojim hčeram, naj se učijo jezik in pesni tistega naroda, ki se tako krepko in lojalno poganja za svoje pravice. „Soča“.

— (Nadvojvoda Albrecht) pride v ponedeljek v Ljubljano nadzorovat tukajšnje vojaške oddelke.

— (Umrli) je včeraj zjutraj na svojem gradu Vrhu pri Škocijanu g. graščak Anton Tršinar po kratke bolezni, 68 let star. Pokojnik bil je vedno zanesljiv in odločen narodnjak in kot veleposestnik volil je vedno z narodno-konservativno stranko. Šentko-cijanski občini je dlje časa županoval in bil po svo-jej odpovedi prvem svetnikom izbran. Lahka mu zemljičar.

— (Botri in botre, pozor!) Jutri bo sv. birma v našem mestu. Ker imamo pa že več dnij veliko vročino, katere tudi v nedeljo ne bo od jenjala, prosimo vas, peljite po sprejetji sv. birme svoje birmance precej iz stolne cerkve v hladno senco in varujte jih pred premrzlo pijačo. V cerkvi bo zaradi preobitega občinstva vladala huda vročina in slab vzduh. Bati se je toraj, da bi slabosti ne napadale malih otrok. Prevzeli ste skrb za nji dušni blagor, varujte jih vsaj jutri tudi telesnih nadlog in bolezni.

— (Postojinska jama) bode jutri počenski od 4. ure popoldne električno in s svečami razsvitljena, ker bode v jami posebna veselica, katere se udeležijo 61. in 62. pešpolk, topničarji in konjiki okolu Postojine nastanjeni in pa udeleženci nekega Dunajskega zabavnega vlaka. Ustopnina 1 gl. 50 kr. za osobo.

— (Ukral je) hlapec g. Avija na Dunajske cesti svojemu sodružniku, hlapcu Lesjaku, iz žepa suknje, ki je visela v hlevu, 40 gold. gotovega denarja. A kmalu je okradeni v obleki sohlapca Kosmač-a našel ukradenko vsoto, in ko je Kosmač to zaznal, izginil je kakor „kafra“.

— (Tatvino v kopeli) izvršil je neznan tat, ki je deželne blagajnice uradniku g. pl. L. v Koleziji ukral iz žepa mošniček s 13 gl.

— (Vročina) povsodi hudo pripeka in od več strani čujejo se nezgode. Tako se poroča iz Šent Petra na Krasu, da je ondudaj pri vojaških vajah jeden vojak umrl vsled solnčarice, 7 pa leži bolnih. V Zagrebu imeli so v četrtek 38 stopinj po Celziji, na Dunaji na Ringstrasse 40 stopinj Reaumur-jevih v Ljubljani pa je včeraj toplomer v Krisperjevi hiši pri Hradeckega mosta kazal 36° R. ali 45° C. — Vsled te izredne vročine trpe hudó delavci na polji, zategadelj podražila se je mezda in žanjice služijo dan danes po 80 kr. do 1 gl. na dan pri prostej hrani. In še pod temi izrednimi pogoji jih ni dobiti. — Posestnik z Ljubljanskega polja nam je danes pravil, da plačuje žanjicam po 80 kr. na dan in daje vsakej poleg hrane še pol litra vina. A kljubu temu nema dovolj delavnih močij. In pri tolikej

plači žito baš na Ljubljanskem polji ni nič kaj prida obrodilo.

— (Iz Cerkljan) se nam piše v 17. t. m. Danes in včeraj so vsled prebude vročine pri žetvi tri ženske nenadoma umrle in sicer: jedna na Visokem, druga v Praproti Polici in tretja na Zgor-njem Braku. Kakor se sliši, jih je tudi več obo-lelo. Ljudje se trudijo, da bi hitreje spravili poljske pridelke, boječi se hude ure, zato toliko nesreč. Bog pomagaj!

— (Iz Olševka) se nam piše v 18. dan t. m. Vročina na Gorenjskem pritiska tako hudo, da ljudje kar padajo in mrjo. 16. t. m. je Peterčeva iz Velesovega pala na njivi na Visokem in umrla. 17. t. m. Babohova iz Praprotne Police na njivi in Šlepetova iz Predvora v gozdu. Drugo so že mrtvo dobili, a prva jim je po potu umrla, ko so jo domov peljali. V Kranji je tudi 17. t. m. jedna v gostilni pri Vrbeu, ko jej je šel po pivo, padla in umrla. Pripoveduje se tudi, da sti na Brniku včeraj tako dve umrli. Ne vem, je li res vročina uzrok, ali bode kaka druga bolezen navstala. Ljudstvo je zelo vznemirjeno. Dobro bi bilo, da bi zdravniki uzrok teh nenavadnih slučajev smrti preiskali. Včeraj sti tudi še dve drugi ženski v nezvesti pali, toda, ker so jima dali hitro vode in ker je k jedne na Trati pri Velesovem hitro zdravnik prišel, sti vendar obe bolji. — Ako se bode še kaj jednecega prigodilo, Vam hočem precej sporočiti, ako Vam drago. (Prav ljubo! Uredn.)

— (Pomoč zoper solnčarico.) Stari ljudje, kateri se še spominjajo hude vročine v preteklih letih, pripovedujejo, da je tudi njega dni tako silno pripekalo solnce, da je gosposka vsem gospodarjem in posestnikom strogo prepovedala posle in delavce od 11. ure popoldne do 4. ure popoldne na polji puščati. Ko bi 36 stopinjska vročina še dalje trajala ali se še celo povečala, opozorujemo že zdaj dotične politične oblasti, da bi po vzgledu svojih prednikov izdale potrebne ukaze, ki bi za- branjevali delo na solnci o najhujši vročini popoldne. Ženjice na polji se v pravem pomenu besede pečejo, bolehalo in morajo jih v bolnišnico prepeljati. Včeraj je umrla zopet druga ženska vsled solnčarice. Še mi v mestu po hišah in v cenci komaj prenašamo strašansko vročino, kaj pa še ubogi kmet in delavci na polji. Bodite tako dobri in usmilite se jih! Saj delo lahko zjutraj makari ob štirih prično, ko je hladneje in naj pozneje počivajo do časa, kadar zopet lahko gredo na njivo. Tudi se je bati vsled pregostega bolehanja po vročini, da ne bi navstale kake kužne in nalezljive bolezni, katerih se bomo, če bo že prepozno, težko odkrižali. Skrbimo prej za svoje in zdravje ubozih kmečkih delavcev. Si vis pace, para bellum! —

— (Plodovita trta.) V Ivanovempolji pri Daruvaru je ob gostilni tamošnje tovarne za steklo napeljana velika trta, ki ima letos nad 200 dobro razvitih grozdov. Mnogo ljudi dohaja gledat to fenomenalno trto.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. julija. „Wiener Zeitung“ objavlja zakone o uporabi mladostnih delavcev v rudnikih, o pospeševanju deželne kulture po vodnih zgradbah in po brezškodnem odvajanju gorskih voda.

Brno 19. julija. Verifikacijski odsek ukrenil je po daljši obravnavi, da se zavrže volitev Noseka in grofa Schönborna. Vladni zastopnik pa je konstatoval, da ni bilo nikjer pritiska na volilce, kakor se trdi, in da se na državne služnike ni uplivalo, da bi za ali proti glasovali.

Marseille 19. julija. Včeraj čez dan tukaj 24, v Toulonu 16 za kolero umrlo.

Razne vesti.

* (Svojim svojim.) Hišni posestnik Fostinger v Lincu zapustil je 50.000 gl. za ustanove dijakom srednjih šol v Lincu in Kremsmünstru. Na izrečeno željo dobrotnikovo pa se ustanova sme podeliti izključivo le dijakom nemške narodnosti. Slovenci, kadar imate kaj takega denarja na razpolaganje, ravnajte se po tem Nemcu in skrbite le za domače slovenske sinove.

* (Priateljica m kave) povemo, da so v Braziliji našli novo sadiko kave, kateri pravijo „maragadit“. Zrnje nove rastline ima izvrsten okus in je boljše od navadne kave. Po mnogih krajih so že stare sadike z novimi nadomestili. Znabiti se bo cena kavi vsled nove iznajdbe kaj znižala.

* (Pred sodnijo.) Sodnik: „Žandar, pripe-ljite drugo pričlo!“ (Žandar odide in pokaže ustopivšemu mlademu možu proti sodniku, na kar se ta pred sodnika ustopi.) Sodnik: „Kako vam je ime?“ — „Jakob, Jakob, Jakob Kukovec.“ — Sodnik: „Koliko ste stari?“ — Jakob: „Menim, to ne spada sem.“ — Sodnik: „Precej mi povejte svojo starost!“ — Jakob: „33 let.“ — Sodnik: „Ste luteran ali katoličan?“ — Jakob: „Prosim, gospod sodnik.“ — Sodnik: „Ako se mi boste še jedenkrat ustavljali na vprašanja odgovarjati, Vas dam zapreti v ječo ob kruhu in vodi.“ — Jakob: „Jaz sem luteran.“ — „Ste s temi zatoženci v sorodu ali v kaki drugi zvezi?“ — Jakob: „Jaz, in s temi? Še ne sanja se mi, kaj takega, gospod sodnik. (Mej občinstvom silen smeh.)“ — Sodnik: „Ne govorite nepotrebnih reči!“ Povzdignite svojo desnico in prisezite! — Jakob: „Menim da ni treba gospod sodnik.“ (Občen smeh.) — Sodnik (ustane in zaupije): „Precej Vas bom zaprl, če se le še jedenkrat drznete mi ugovarjati. Prisezite!“ (Jakob vzdigne roko. Sodnik bere prisego in priča ponavlja za sodnikom prisego.) Sodnik: „Prisegam kakor gotovo je Bog v nebesih.“ Jakob: „Prisegam kakor gotovo je Bog v nebesih.“ — Sodnik: „Vse izpovedati, kar vem.“ — Jakob: „Vse izpovedati kar vem.“ Sodnik: „Nič zamolčati, kar bi pripomoglo obelodaniti zlodejstvo.“ — Jakob: „Nič zamolčati, kar bi pripomoglo obelodaniti zlodejstvo.“ — Sodnik: „In nič ne govoriti, nego resnico.“ — Jakob: „In nič ne govoriti, nego resnico.“ — Sodnik: „Amen.“ — Jakob: „Amen.“ — Sodnik: „Kaj imate toraj povedati?“ — Jakob: „Gospod polkovnik se Vam lepo priporoča in Vam vabijo za danes zvečer ob osmi uri na obed. Srno, katero so sami včeraj ustrelili, so danes domov dobili. (Strašansko smeh.) Sodnik: „K-a-a-a-j? Ali neste Vi priča.“ — Jakob: „Ne, gospod sodnik. Jaz sem sluga pri gospodu polkovniku; Vas moram v goste vabiti in ker Vas nesem doma našel, sem prišel semkaj. Ko sem po Vas povpraševal, mi pride žandar naproti in me k Vam pripelje. (Splošen in občen smeh mej poslušalci.)

* (Antiteza.) „Gospod! ko bi bil jaz tako neumen, kakor ste vi pametni, potem bi bil jaz pameten; ko bi bil pa jaz tako pameten, kakor ste vi neumni, potem bi bil jaz najpametnejši človek na celim svetu.“ —

Javne dražbe.

21. julija. 3. eks. držb. pos. Andreja in Antona Lenaršiča iz Nadejnega selja, 70 gl., v Postojini 1. eks. držb. travnika Ane Gosar iz Siske 350 gl. pri dež. sodniji v Ljubljani. 1. eks. držb. pos. Franca Kovačiča iz Poznikovega, 420 gl., v Velikih Laščah. 3. eks. držb. pos. Petra Lisarja iz Golnika, v Trzinu.

Umrli so v Ljubljani:

16. julija: Jožef Ogrič, delavčev sin, 5 mes., Kurja vas št. 8, za drisko.

17. julija: Avgust Brunčič, sodarjev sin, 2 mes., Poljarski nasip št. 48, za božjastjo. — Pavla Majer, kupčevalčeva hči, 4½ leta, Ključavničarske ulice št. 1, za davico. — Marija Stravs, delavka, 60 let, umrla je za kapom na Zeleni poti pri žetvi. — Jurij Jazbec, železniški delavec, 62 let, Kolodvorske ulice št. 28, za udotrpom v možganih.

18. julija: Pavlina Železnikar, urednikova žena, 28 let, Marije Terezije cesta št. 8, za jetiko. — Jožefa Polanšek, branječeva hči, 5 mes., Tržaška cesta št. 39, za jetiko. — Anton Strekelj, čevljarjev sin, 3 mes., Krakovski nasip št. 10, za božjastjo.

V deželnej bolnici:

15. julija: Katar Pagliaruzzi, gostija, 72 let, za oslabljenjem v starosti.

16. julija: Janez Pokorn, kolar, 43 let, za vnetjem reber.

17. julija: Marija Omejec, gostija, 73 let, za prano vodenico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. julija	7. zjutraj	736.25 mm.	+22.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	735.41 mm.	+33.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
16. julija	9. zvečer	735.53 mm.	+25.0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura +27.3°, za 8.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. julija t. l.

(Izvirne telegrafično poročilo.)

Papirna renta	80 gl. 55	kr.
Srebrna renta	81	55
Zlata renta	103	30
5% marena renta	95	85
Akcije narodne banke	855	—
Kreditne akcije	301	70
London	121	85
Srebro	—	—
Napol.	—	67½
C. kr. cekini	—	77
Nemške marke	59	55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 125	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gl. 168	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	30
Ogrska zlata renta 6%	122	05
„ „ 4%	91	40
„ „ papirna renta 5%	88	50
5% štajerske zemljišč. od. rez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 115	60
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	121	20
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	108	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gl. 175	75
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	108
Tramway-društ. velj.	170 gl. a. v.	215

V nedeljo 20. julija VOJAŠKI KONCERT

v švicarski hiši pod Turnom. (451)
Začetek ob 1/5. uri. Ustopnina 15 kr. Otroci prosti.

JOSIP RAUNICHAR,

v Ljubljani, Židovske ulice št. 6.
priporoča svojo bogato zalogo (178—18)

čevljev

za gospode, dame in otroke,

dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

Kavarna „Merkur“

na Mestnem trgu št. 8 v Ljubljani,

čisto novo prenovljena in olupšana s podobami in
zrcali itd., se priporoča slavnemu p. n. občinstvu.
Dobiva se tu jutraj, kakor ves dan, najboljša bela
kava, popoldne in zvečer najbolj duhteča črna
kava, čaj in razne druge pijače, likerji itd.
Postavljena sta dva nova, lična biljarda, za bralce
dve posebni mizi in veliko število raznovrstnih
časnikov. Postrežbo obeta najurnejšo.

Ulrich Stupan,
kavarnar.

(447—2)

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana,

(301—12)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „East Anglia“, 3400 ton, v 30. dan julija.
„Britannia“, 4200 „ — — — — —

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

V BRAZILJO — SANTOS itd.

Parnik „Teutonia“, 3400 ton, odhod v 20. dan avgusta.

Pasaža — Vmesni krov 80 gld.

Potniki naj se obrnejo na

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d'**
Ant. Poglayen, generani agent. (444—7)

Vlahov.

Lek, pripravljen po Romanu Vlahov-u
v Šibeniku (v Dalmaciji).

Poddružnica: V Trstu, Via della pesa št. 8.

Ta lek je z dekretom od visokih c. kr.
oblasti poskušen in od mnogih medicinskih
redkosti priporočen.

Patentovala ga je vlada združenih držav
Severo-Amerikanskih in odlikovala z zlato
svetinjjo!!

Kako se je priljubil ta lek v zadnjih de-
setih letih pri velikem občinstvu, kažejo mnogo-
brojna spričevala in zahvalna pisma, ki so došla
izumitelju.

Ta lek gotovo pomaga pri slabem prebav-
ljenju, koliki, zlatej žili, pomanjkanju apetita,
prehajalnem mrzlici, slabem in pokvarjenem že-
lodeci, ženskih boleznih, glavobolji, kroničnih boleznih na
jetrah in vranici in pri morskeje boleznih itd. itd. Zlasti služi
za notranje čiščenje in sploh jako utrjuje zdravje.

Vsaakej steklenici pridana je brošura z nakazilom,
kako rabiti.

Da se pa izogne ponarejanju, prosimo p. n. kupo-
valce paziti na to, da je na steklenici samej, na napisnem
listku in v brošuri ime **Romanu Vlahov** zaznamovano
in ravno tako užgano na zamašku. (340—9)

Zaloga imajo: v Ljubljani: H. L. Wenzel, M. Kirbisch, Ant.
Stupan, Fran. Erfelt, G. Gnesda, J. Trinker, Luka Tavčar,
lekarnar G. P. Ceolli, Ivan Caleari, M. Voltmann, Rud. König,
restavratör južne železnice; v Laških Toplicah: Teodor Gun-
kel; v Laškem trgu: W. Gedlicka, hotel Flosser; v Celji:
Tom. Schuch, hotel Elefant, A. Bareck, lekarnar Baumbach,
Karol Petricek; v Mariboru: M. Berdaja, Vilhelmina Irstitsch,
Ivan Pobeschin, Jos. Schibert, s'adčičar A. Reichman; v
Celovcu: Jos. Ivoš; v Beljaku: Pet. J. Merlin, Marija Tur-
novsky; v Trbižu: A. Fiebinger, hotel de la Gar.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Japonska velikanska ajda

prava in naravnost došla, je letos po 22 kr. kg., kdor
je več vzame, še ceneji. Za zanesljivo kaljivost se garantira.

J. R. Paulin v Ljubljani, (416—3)

zaloga špecerijskega blaga, „pri voglu“.

Po najvišjih cenah kupuje se

kovlina (kufer), cin, cink in staro železo

pri (442—2)

Ivanu Dolhar-ji

v Hrenovih ulicah št. 4 v Ljubljani.

Ravno tam se dobivajo tudi štedilna ognjišča (Spar-
herde), ki se uzidavajo, ter se preskrbi tudi njih uzidanje.

Jordan-ovo

zdravilo za kurja očesa

priporoča se vsem, ki trpijo na tem, najtoplejše, ker
vsako še tako ukorenineno zlo absolutno in brez bo-
lečin ozdravi in se plača le vspeh.

Cena polovici steklenice 25 kr., celi steklenici 50 kr.

Andr. Jordan-ova

droguerija v Chrudimu.

Po pošti 10 kr. več za poštno marko.

Zaloga v Ljubljani pri gospodu lekarji Jul.
pl. Trnkoczy-jl. (439—4)

Za one, ki bolehalo v želodeci, vojake, potnike,
gozdarje, ekonomo in za vsako hišo, priporočamo iz-
vrstno

grenčico českega gozda
(Böhmerwaldbitter)

iz lekarne pri Črnem orlu (Schwarzen Adler)
v Plau-u. To je izvrstno sredstvo proti slabemu
prebavljenju in pomanjkanju teka, slabemu želodecu,
gnusenju, napenjanju, zgagi, podiranju itd. po užitku
masti ali napenjalnih jedi, na potovanju, lovu,
marših, in bi tedaj ne smelo manjkati pri nobeni
hiši, ker je jako pogosto rabljivo in dragoceno do-
mače zdravilo. Dobiva se v steklenicah po 50 kr.
pri izdelovalci: teka na Frau Ullmann-ove
udove v Plau-u na Českem. Zalogo v Ljub-
ljani ima lekar J. pl. Trnkoczy. (452—1)

(453—1)

Podpisani priporočajo svojo dobro
hišo števil. 9,
gostilno v Sori
Henrik Kofou,

gostilničar.

Glavna zaloga

naravnih rudninskih vodá in studencic:

Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski
Viktoria-studenec, Emski brenčeki, Franc Josipov grenki vir, Friedrichs-
hallna grenka voda, Gleichbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir,
Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislá voda, Hallska
jodna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadská mlinšica, Gradska
voda in vrelec, Marienbadská križna voda, Prebavská kislá voda, Kron-
dorfska kislá voda, Bilinska in Salschüdska grenka voda, Rodanjska
kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec,
Ofenski Viktoria-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina,
Karlsbadská vrelska sol, Marienbadská in Hallska jodna sol, Emske
pastile, Bilinske pastile itd.

Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sani-
tetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvršne fakture na razpo-
laganje, da se vsakdo lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi friš-
nimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem

Peter Lassnik v Ljubljani. (317—11)

(Popise o vodah in brošure zastonj.)

Trgovska akademija v Chrudimu.

Začetkom novega šolskega leta (15. septembra 1884) odpre se v Chrudimu tretji
tečaj trgovske akademije.

Chrudimska trgovska akademija, ustanovljena in vzdrževana po Ghrudimske mestnej
občini s podporo visokega državnega upraviteljstva in drugih udeležencev, deluje kot višja
komercialna šola na to, da pripravlja učence na podlagi občne znanstvene, moralne ter
strokovne izomike za trgovski stan in sorodna mu stališča. Zavod obstoji iz treh letnih
tečajev ter se uvrščuje zaradi širnega delokroga med srednje šole. V prvi razred vsprejemajo
se kot redni učenci oni, ki so z dobrim vspehom dovršili IV. razred gimnazija, realke ali
realnega gimnazija, ter so pri vsprejemnem izpitu dokazali svojo zrelost. Izrednim učencem
je na prosto voljo dano, poslušati posamezne predmete.

Šolnina znaša v trgovske akademiji za vsak tečaj 50 gld. na leto.

Oni abiturijenti, ki so pred ustopom v trgovsko akademijo z vspehom prebili IV.
razred kacega gimnazija, realke ali realnega gimnazija, imajo vsled navedbe s 13. junija 1884,
št. 10.476, pravico za ugodnost jednoletnega prostovoljca.

Oglasila vsprejemajo se od 12. do 15. septembra pri vodstvu tega zavoda, katero
je radovoljno pripravljeno takoj odgovoriti na vsa zahtevana vprašanja.

V CHRUDIMU, v 1. dan julija 1884.

Za kuratorij trgovske akademije:

Dr. Machek, župan.

(443—2)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.